YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä kesäkuuta 1996 *

Asiassa C-303/94,

Euroopan parlamentti, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Gregorio Garzón Clariana, avustajinaan oikeudellisen yksikön virkamiehet Johann Schoo ja Kieran Bradley, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön päällikkö Ramon Torrent ja saman yksikön virkamies Diego Canga Fano, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii, että kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteestä VI 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/43/EY (EYVL L 227, s. 31) kumotaan,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 19.3.1996 pidetyssä istunnossa esittämät lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.4.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan parlamentti on yhteisöjen tuomioistuimeen 14.11.1994 jättämällään kanteella vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla yhteisöjen tuomio-

istuinta kumoamaan kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteestä VI 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/43/EY (EYVL L 227, s. 31, jäljempänä riidanalainen direktiivi).

2 Perustamissopimuksen 43 artiklan nojalla kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1, jäljempänä perusdirektiivi) tarkoituksena on määritellä ne säännöt, joita jäsenvaltiot noudattavat kasvinsuojeluaineita koskevien lupien, niiden markkinoille saattamisen sekä käytön ja valvonnan osalta.

3 Tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus varmistaa, että kasvinsuojeluaine hyväksytään vain, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Näihin edellytyksiin kuuluu erityisesti edellytys, jonka mukaan liitteessä VI määrättyjen yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti on varmistettava, ettei tuote vaikuta haitallisesti suoraan tai epäsuorasti ihmisten tai eläinten terveyteen taikka pohjaveteen ja ettei sillä ole kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön, erityisesti veden saastumiseen, mukaan lukien juomavesi ja pohjavesi. Saman direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan jäsenvaltioiden antamien hyväksyntien vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta koskevat säännöt. Direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, että neuvosto "päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta liitteessä VI tarkoitetuista yhdenmukaisista periaatteista".

4 Tämän viimeksi mainitun säännöksen perusteella annetulla riidanalaisella direktiivillä vahvistetaan perusdirektiivin liitteen VI sisältö, jossa määritellään "kasvinsuojeluaineiden arviointia ja hyväksymistä koskevat yhtenäiset periaatteet".

5 Tämän direktiivin viidennen perustelukappaleen mukaan vesien suojelua koskevat direktiivin säännökset "eivät vaikuta asiasta annetuista direktiiveistä, erityisesti direktiiveistä 75/440/ETY, 80/68/ETY ja 80/778/ETY johtuviin jäsenvaltioiden

velvoitteisiin". Tätä seuraavissa perustelukappaleissa täsmennetään, että näiden direktiivien uudelleentarkastelu on välttämätöntä ja että uudelleentarkasteluun asti riidanalaisen direktiivin vesien suojelua koskevia säännöksiä pidetään siirtymäkauden säännöksinä. Erityisesti on tarkasteltava uudelleen liitteessä VI olevan C osan 2.5.1.2. kohdan b alakohtaa, heti kun kasvinsuojeluaineiden käyttämisen jälkeen ennakoitavissa oleva pitoisuus pohjavesissä on tarkasti arvioitavissa yhteisön tasolla vahvistettujen mallien avulla.

6 Liitteessä VI, jonka sisältö vahvistetaan riidanalaisella direktiivillä, on johdanto (A), lupahakemuksen tueksi esitettyjen tietojen arviointia koskeva osa (B) sekä lopuksi päätöksentekomenettelyä koskeva osa (C).

7 Liitteen B osan 2.5.1.2. kohdassa määrätään, että jäsenvaltioiden on "arvioitava mahdollisuutta, jossa kasvinsuojeluaine joutuu kosketuksiin juomaveden valmistukseen tarkoitetun pohjaveden kanssa ehdotetuissa käyttöolosuhteissa". Jos tämä mahdollisuus on olemassa, jäsenvaltioiden on arvioitava tämän seurauksia ottaen huomioon tietyt tiedot joko sopivan, yhteisön tasolla päteväksi todetun laskentamallin avulla tai, jos tällaista laskentamallia ei ole, niiden on perustettava arviointinsa liitteissä II ja III määrättyihin maaperässä liikkumista ja pysyvyyttä koskevien tutkimusten tuloksiin.

8 Liitteen C osan 2.5.1.2. kohdassa on neljä kappaletta, jotka koskevat luvan antamisen edellytyksiä (a alakohta), mahdollisuutta antaa ehdollinen lupa, joka on kestoltaan rajoitettu enintään viiteen vuoteen (b alakohta), mahdollisuutta antaa uusi ehdollinen lupa (c alakohta) ja lopuksi mahdollisuutta ottaa käyttöön asianmukaisia tuotteen käyttöä koskevia edellytyksiä tai rajoituksia ottaen huomioon paikalliset olosuhteet (d alakohta).

9 Tämän kohdan a alakohdan perusteella lupa voidaan antaa ainoastaan, jos vaikuttaa siltä, että kasvinsuojeluaineen käytön jälkeen tehoaineen tai merkityksellisten aineenvaihdunta-, hajoamis- tai reaktiotuotteiden ennakoitavissa oleva pitoisuus juomaveden tuotantoon tarkoitetussa pohjavedessä ei ole yli seuraavien vähimmäispitoisuuksien: toisaalta juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/778/ETY (EYVL L 229, s. 11) vahvistettu hyväksyttävä enimmäispitoisuus ja toisaalta komission tehoainetta liitteeseen I sisällytettäessä vahvistama enimmäispitoisuus (tai jos tätä ei ole vahvistettu, tehoainetta liitteeseen I sisällytettäessä vahvistettu yhtä päivittäisannostuksen kymmenesosaa vastaava pitoisuus).

10 Tämän kohdan b alakohdassa määrätään kuitenkin, että kun tämä pitoisuus on suurempi kuin direktiivissä 80/778/ETY vahvistettu hyväksytty enimmäispitoisuus, tiettyjen edellytysten täyttyessä on mahdollista antaa ehdollinen lupa, joka ei ole perusdirektiivin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa ja joka on kestoltaan rajoitettu enintään viiteen vuoteen. Nämä edellytykset vaihtelevat sen mukaan, onko seurantatietoja käytettävissä vai ei.

11 Jos näitä tietoja ei ole käytettävissä, arvioinnissa on käytävä ilmi, että ennakoitavissa oleva pitoisuus ei ylitä komission tehoainetta liitteeseen I sisällytettäessä vahvistamaa enimmäispitoisuutta (tai jos tätä ei ole vahvistettu, tehoainetta liitteeseen I sisällytettäessä vahvistettu yhtä päivittäisannostuksen kymmenesosaa vastaava pitoisuus), ja on varmistettava, että jäsenvaltiossa otetaan käyttöön tai pidetään voimassa asianmukainen seurantaohjelma, jonka avulla on mahdollista arvioida direktiivissä 80/778/ETY vahvistetun enimmäispitoisuuden mahdollista ylittymistä. Tarvittaessa asetetaan tuotteen käyttöä koskevia rajoituksia, ottaen huomioon suunnitellulla käyttöalueella vallitsevat viljelyyn, kasvien terveyteen ja ympäristöön liittyvät olosuhteet, mukaan lukien ilmasto. Ehdollista lupaa on tarvittaessa muutettava tai se on peruttava, jos seurantatulokset osoittavat, että pitoisuus ylittää rajoitusten asettamisesta huolimatta direktiivissä 80/778/ETY vahvistetun hyväksytyn enimmäispitoisuuden.

12 Silloin kun seurantatietoja on käytettävissä ja niiden perusteella on mahdollista päätellä, että ei ole vaaraa, että pitoisuus ylittäisi komission tehoainetta liitteeseen I sisällytettäessä vahvistaman enimmäispitoisuuden, on suoritettava esitutkimus direktiivissä 80/778/ETY vahvistetun enimmäispitoisuuden ylittymisvaaran merkittävyyden selvittämiseksi ja on varmistettava, että jäsenvaltiossa otetaan käyttöön tai pidetään voimassa asianmukainen ohjelma sen takaamiseksi, ettei tätä enimmäispitoisuutta ylitetä.

13 Tämän kohdan c alakohdassa määrätään, että uusi ehdollinen lupa voidaan antaa ainoastaan yhdeksi enintään viiden vuoden määräajaksi, jos seurantatulokset osoittavat, että pitoisuus on alentunut tasolle, joka on lähellä direktiivissä 80/778/ETY vahvistettua hyväksyttävää enimmäispitoisuutta, ja jos arvioidaan, että muilla muutoksilla voidaan varmistaa ennakoitavissa olevan pitoisuuden lasku alle kyseisen enimmäispitoisuuden.

14 Lopuksi tämän kohdan d alakohdan mukaan jäsenvaltion on milloin tahansa mahdollista ottaa käyttöön asianmukaisia tuotteen käyttöä koskevia edellytyksiä tai rajoituksia ottaen huomioon paikalliset viljelyyn, kasvien terveyteen ja ympäristöön liittyvät olosuhteet, mukaan lukien ilmasto, sen varmistamiseksi, että direktiivissä 80/778/ETY vahvistettua enimmäispitoisuutta noudatetaan.

15 Parlamentti väittää, että sen oikeuksia on loukattu, ja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta, jotka koskevat sitä, että riidanalaisella direktiivillä on lainvastaisesti muutettu tiettyjä perusdirektiivissä jäsenvaltioille asetettuja velvoitteita, sitä, että siinä on muutettu lainvastaisesti muita direktiivissä 80/778/ETY asetettuja velvoitteita ja sitä, ettei tätä ole perusteltu riittävästi tai että perustelut ovat olleet virheellisiä.

16 Neuvosto, joka esittää epäilyksensä siitä, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi, katsoo, että parlamentin esittämiä väitteitä ei voida hyväksyä.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

17 Perustamissopimuksen 173 artiklan kolmannen kohdan mukaan parlamentilla on oikeus nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kumoamiskanne toisen toimielimen säädöstä, päätöstä tai toimenpidettä vastaan sillä edellytyksellä, että kanteella pyritään suojaamaan sen oikeuksia. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kanne täyttää nämä edellytykset, jos parlamentti osoittaa asianmukaisella tavalla turvattavan oikeuden kohteen sekä väitetyn oikeuden loukkauksen (ks. asia C-316/91, parlamentti v. neuvosto, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-625, 13 kohta).

18 Näiden edellytysten mukaisesti kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se perustuu perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomiseen. Parlamentti väittää, että riidanalaisia säännöksiä ei ole riittävästi perusteltu tai että ne on perusteltu virheellisesti ottaen huomioon tällä artiklalla tarkoitetut tapaukset, mutta se ei kuitenkaan osoita asianmukaisella tavalla, miten tämä rikkominen itse asiassa saattaisi loukata sen oikeuksia (ks. asia C-156/93, parlamentti v. komissio, tuomio 13.7.1995, Kok. 1995, s. I-2019, 11 kohta).

19 Sitä vastoin parlamentilla on oikeus tulla kuulluksi perustamissopimuksen määräysten mukaisesti (ks. em. asia parlamentti v. neuvosto, tuomion 16 kohta). Parlamentti väittää, että tietyissä riidanalaisen direktiivin säännöksissä oli muutettu jäsenvaltioille perusdirektiivissä ja direktiivissä 80/778/ETY asetettuja velvoitteita; näistä perusdirektiivi oli annettu perustamissopimuksen 43 artiklan nojalla ja direktiivi 80/778/ETY taas 100 ja 235 artiklan nojalla; näissä kolmessa artiklassa määrätään velvollisuudesta kuulla parlamenttia.

20 Sikäli kuin parlamentti arvostelee sitä, että neuvosto on antanut edellä mainitut säädökset noudattamatta tätä velvoitetta, voidaan todeta, että kanteella on pyritty suojaamaan parlamentin oikeuksia, joten se on otettava tutkittavaksi.

Pääasia

21 Parlamentti katsoo erityisesti, että riidanalaisessa direktiivissä vahvistetussa liitteessä VI, jonka B osan 2.5.1.2. kohdassa ja C osan 2.5.1.2. kohdassa viitataan ainoastaan juomaveden valmistukseen tarkoitettuun pohjaveteen ja jonka mukaan voidaan lisäksi antaa ehdollinen lupa sellaiselle kasvinsuojeluaineelle, jonka ennakoitavissa oleva pitoisuus ylittää hyväksyttävän enimmäispitoisuuden, muutetaan perusdirektiivissä vahvistettua pohjavesien suojelun tasoa. Parlamentin mukaan tällaista muutosta ei voida tehdä laillisesti noudattamatta perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä, jonka mukaan viimeksi mainittu direktiivi annettiin ja jossa parlamentin kuuleminen on pakollista.

22 Neuvosto katsoo, että vaikka se on katsonut tarpeelliseksi vahvistaa erittäin yksityiskohtaiset vaatimukset juomaveden valmistukseen tarkoitettujen pohjavesien osalta, se ei ole katsonut, että olisi tarpeen yhdenmukaistaa vaatimuksia, joita sovelletaan vaikutuksiin muihin pohjavesiin. Neuvoston mukaan pelkästään se seikka, että täytäntöönpanodirektiivi ei ole tyhjentävä, ei tee siitä lainvastaista. Riidanalainen direktiivi olisi lainvastainen ainoastaan, jos siinä ylitettäisiin perusdirektiivissä täytäntöönpanolle asetetut puitteet tai jos se olisi perusdirektiivin säännösten vastainen.

23 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo aikaisemmin katsonut (ks. erityisesti asia 46/86, Romkes, tuomio 16.6.1987, Kok. 1987, s. 2671, 16 kohta ja em. asia parlamentti v. komissio, tuomion 18 kohta), ei voida vaatia, että neuvosto noudattaisi perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä vahvistaessaan kaikki yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien asetusten tai direktiivien yksityiskohdat. Tässä määräyksessä asetetut edellytykset täytetään, jos säänneltävän asian keskeisistä seikoista päätetään 43 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen, jolloin perusasetusten tai -direktiivien täytäntöönpanosäädökset voidaan antaa toista, asetuksissa tai direktiiveissä vahvistettua menettelyä noudattaen. Riidanalaisen direktiivin kaltaisessa täytäntöönpanodirektiivissä, joka on annettu parlamenttia kuulematta, on kuitenkin noudatettava parlamentin kuulemismenettelyä noudattaen annetun perusdirektiivin säännöksiä.

24 Vaikka perusdirektiivin kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että kasvinsuojeluaineiden käyttö on yksi tärkeimmistä menetelmistä suojella kasveja ja kasvituotteita sekä parantaa maatalouden tuottavuutta, sen neljännessä perustelukappaleessa todetaan myös, että kasvinsuojeluaineiden käyttö voi aiheuttaa uhkaa ja vaaroja ihmisille, eläimille ja ympäristölle, ja tämän vuoksi, kuten seuraavista perustelukappaleista käykin ilmi, kyseisessä direktiivissä pyritään luomaan yhdenmukaiset säännöt näiden tuotteiden hyväksymisedellytysten ja -menettelyjen osalta.

25 Kyseisen direktiivin yhdeksännen perustelukappaleen mukaan "on taattava suojelun korkea taso, jonka avulla on erityisesti estettävä lupien antaminen sellaisille kasvinsuojeluaineille, joista mahdollisesti terveydelle, pohjavesille ja ympäristölle aiheutuvia vaaroja ei ole tutkittu asianmukaisesti"; lisäksi todetaan, että "kasvintuotannon parantamiseen tähtäävään tavoitteeseen ei saa pyrkiä ihmisten ja eläinten terveyden vaalimisen ja ympäristönsuojelun kustannuksella". Kymmenennessä perustelukappaleessa todetaan myös, että on varmistettava, että kyseisillä tuotteilla "ei ole kohtuuttomia haittavaikutuksia — — ympäristöön yleensä ja erityisesti, että niillä ei ole minkäänlaisia haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen".

26 Lupia koskevat säännöt on vahvistettu perusdirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa, jossa, kuten edellä tämän tuomion 3 kohdassa todetaan, jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus varmistaa, että kasvinsuojeluaine hyväksytään vain, jos tietyt edellytykset täyttyvät, ja jossa viitataan tämän osalta liitteessä VI määrättyihin yhdenmukaisiin periaatteisiin, joiden sisällön neuvosto vahvistaa 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

27 Perusdirektiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään erityisesti terveyden, pohjavesien ja ympäristön suojelun osalta, että jäsenvaltioiden on varmistettava edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti, että kasvinsuojeluaine hyväksytään ainoastaan jos se ei vaikuta haitallisesti suoraan tai epäsuorasti ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen ja jos sillä ei ole kohtuuttomia haittavaikutuksia

ympäristöön, erityisesti vesien saastumiseen. Kuten selvästi käy ilmi b alakohdan iv ja v alakohdasta, tämä velvollisuus koskee sekä juomavesiä että pohjavesiä, rajoittamatta viimeksi mainittuja ainoastaan ihmisten kulutukseen tarkoitettuihin vesiin.

28 Edellä esitetyistä säännöksistä käy ilmi, että vaikka perusdirektiivillä on tarkoitus parantaa maatalouden tuottavuutta käyttämällä kasvinsuojeluaineita, siinä asetetaan kuitenkin näiden tuotteiden hyväksyttävyyden yhdeksi olennaiseksi edellytykseksi velvoite suojella ympäristöä yleensä sekä erityisesti pohjavesiä.

29 Riidanalaisen direktiivin kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että yhtenäiset periaatteet kasvinsuojeluaineita koskevien tietojen arviointia ja tämän perusteella tehtävää hyväksymistä varten "olisi määriteltävä —— [perusdirektiivin] 4 artiklan 1 kohdan b, c, d, ja e alakohdassa esitetyn vaatimuksen osalta". Kuitenkin liitteessä VI, jossa vahvistetaan yhtenäiset periaatteet, pohjavesiin liittyvät B osan 2.5.1.2. kohta ja C osan 2.5.1.2. kohta koskevat ainoastaan juomaveden valmistukseen tarkoitettua vettä. Vaikka näillä säännöksillä ei rajoiteta direktiivistä 80/778/ETY aiheutuvia velvoitteita, kuten edellä tämän tuomion 5 kohdassa todetaan, ja vaikka ne koskevat nimenomaisesti kyseisessä direktiivissä vahvistettua hyväksyttävää enimmäispitoisuutta, niissä kuitenkin sallitaan C osan 2.5.1.2. kohdan b ja c alakohdassa asetetuin edellytyksin, että ehdollinen lupa voidaan antaa kasvinsuojeluaineelle, jonka ennakoitavissa oleva pitoisuus ylittää tämän enimmäismäärän.

30 Toisin kuin neuvosto väittää, riidanalaisen direktiivin pätemättömyyttä suhteessa perusdirektiiviin koskevan kanneperusteen hylkäämiseksi ei riitä se, että riidanalainen direktiivi on epätäydellinen ainoastaan yhden, perusdirektiivissä määriteltyihin periaatteisiin liittyvän seikan osalta, mutta että siinä ei kuitenkaan ylitetä muuten

näiden periaatteiden täytäntöönpanolle asetettuja puitteita. Kuten tämän tuomion 23 kohdassa todetaan, kanneperusteen hylkääminen edellyttäisi myös sitä, että täytäntöönpanodirektiivissä olisi noudatettu perusdirektiivissä, joka on annettu parlamentin kuulemisen jälkeen, annettuja säännöksiä ja ettei siinä muutettaisi perusdirektiivissä määriteltyjä velvoitteita.

31 Koska riidanalaisessa direktiivissä ei ole otettu huomioon niitä vaikutuksia, joita kasvinsuojeluaineilla saattaa olla kaikenlaisiin pohjavesiin, siinä ei ole noudatettu yhtä tämän alan keskeistä seikkaa, joka on nimenomaisesti vahvistettu perusdirektiivissä. Tämän osalta riittää, että korostetaan, kuten tämän tuomion 25 kohdassa on tehty, että perusdirektiivin erityisenä tarkoituksena on varmistaa korkea suojelun taso, jotta vältettäisiin kaikki kyseisten tuotteiden aiheuttamat haitalliset vaikutukset ympäristölle yleensä ja erityisesti kaikki haitalliset vaikutukset ihmisten tai eläinten terveydelle sekä pohjavesille.

32 Lisäksi riidanalaisen direktiivin liitteen C osan 2.5.1.2. kohdan b ja c alakohdassa määrätty menettely mahdollistaa ehdollisen luvan antamisen korkeintaan kymmeneksi vuodeksi sellaisille kasvinsuojeluaineille, joiden ennakoitavissa oleva pitoisuus juomaveden valmistukseen tarkoitetussa pohjavedessä ylittää mainitussa tekstissä vahvistetun enimmäispitoisuuden. Vaikka nämä säännökset ovat direktiivissä siirtymäsäännöksiä, niillä kuitenkin vaikutetaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 20 kohdassa toteamalla tavalla selvästi perusdirektiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv ja v alakohdassa määriteltyjen sellaisten periaatteiden soveltamisalaan, joiden mukaan kasvinsuojeluaine voidaan hyväksyä ainoastaan, jos sillä ei ole haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen taikka pohjavesiin ja jos sillä ei ole kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön, erityisesti vesien saastumiseen.

33 Tämän vuoksi parlamentti voi oikeutetusti väittää, että riidanalaisella direktiivillä on muutettu jäsenvaltioille perusdirektiivissä asetettujen velvoitteiden laajuutta noudattamatta perustamissopimuksen mukaista parlamentin kuulemista edellyttävää menettelyä. Näin ollen riitautettu säädös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kumotaan kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteestä VI 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/43/EY.

2) Velvoitetaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Rodríguez Iglesias Kakouris Edward

Puissochet Mancini Kapteyn

Gulmann Murray Jann

Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 1996.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti